

puste puščave. Beduin, je sin brezmejne svobode, ropar, ki uboga le svojega sejka (poglavarja), turški cesar je le navidezno njegov gospod. Felah je pa revež, da ga večjega ni na svetu. Kar ima, mu vzame turški pobiralec štibre. Na lastne oči videl sem tam gori nekje v Samariji, kako so trije turški konjeniki dirjali gori in doli po zrelem rodovitem ječmenovem polju.

Na moje začudeno vprašanje: »Zakaj to?« dejal je tiho moj spremljevalec: »Tam gori nekje pri borni kolibi držijo in mučijo pobiraleci štibre ubogega kmeta — felaha, ki noče povedati, kje je v zemljo zakopal zadnje svoje srebrnike. Morebiti se mu bo pomandrano polje smililo ter vendar le povedal, tako misli neusmiljena pijavka cesarska.«

Felah in beduin sta si po jeziku sorodna, arabskega plemena. Njih običaji so večinoma starodavni, kakor so vladali vže tudi za časov Abrahamovih. Kruhi se pripravljajo vsaki dan sproti. Ker je drv malo in so zelo draga, pobira ljudstvo kamelske in druge živinske odpadke, ki posušeni dajajo močen ogenj. S temi zakuri se »peč«, dva kamena z jamico po sredi, med tem se na priprostih »žrmljah« napravi moka, iz te testo in tanke pogačice, ki se polagajo na razbeljeni kamen v pepel. V eni uri je kruh gotov. Tako je pekel vže Abraham svoje »podpepelnjake« (»panis subcinericius« sv. pisma) ter jih ponujal svojim gostom.

Na take kruhe (pogačice) misli tudi evangelist, ko govori o »peterih kruhih«. Če ima ta kruh še okusnejši biti, pomaže se med pečenjem s finim oljem oljke ali sezamovega (»repičnemu« podobnega) semena. Ljudstvo je ta kruh opoldan s surovimi ogurki, melonami, čebulom, salato itd., večer pa imajo kuhane jedi: riž in fižolo. Meso ovčje in koštrunovo imajo le o največjih praznikih. Juhe ne poznajo kot navadne jedi, pripravljajo se le za bolnike. Jedó jako, jako počasi, a vse s prsti; žlice in vilice so jim čisto odveč in nepoznane reči. Ker zdravnikov nimajo, pomaga si ljudstvo po svoje. Največ zaupa se vé, svojim domačim goljufom — copernikom. Ta od bolnika odtrga kos obleke, ter ga nese privezat na kako sveto drevo, kjer je pokopan vže kak stari šejh ali derviš.

Tako sem opazoval drevesa, ki so bila od spodaj do vrha polna cap — znamenje, da ubogega felaha razven nešteti drugih nezgod tlačijo tudi premnoge telesne bolezni. Pogostoma posebno prikazuje se mrzlica, najstrašniša pa je — gobova bolezen. Gobovi so iz človeške družbe izvrženi in imajo določene kraje, kjer se smejo zdrževati. Kdor jih je le enkrat videl, te reveže z odgnitim nosom, odgnitimi ustnicami, ošesi, prsti, nogami, kako se potikajo na južni strani mestnega ozidja Jeruzalemskega ob cesti, ki pelja od Jaffejskih vrat na goro Sijon — ta je gledal najstrahovitišo človeških nadlog. Tako živi ubogi ielah. Bela suknja (»abai« z podolgastima dvema progama spredaj in zadej, čisto slična naši zgornji cerkveni obleki »levitov« obdaja ga, dokler z njega ne pade, leto in zimo. Beduin pa nosi tanko obleko, ki med ježo po zraku plapolala in hladi. Glavo si ovija siromak s priprosto, bogatin pa svileno ruto (»kefir«), katero pripenja siromak okolo glave s kolobarom iz kameline dlake, bogatin pa z židanim zlato-tkanim trakom.

Po mestnih bazarjih (ulicah), kjer se za ljudstvo kuha, opazuješ tudi mnogo domačega življenja. Na umazanih deskah razpoloženi so okusni »kruhi«, katere si ložje ogledaš, če odženeš tropo velikih mnh. Kuha se pa največ riž, ki je tu na prodaj izpostavljen v velikih kupih, okusno posipao z lukovimi praženimi zrezki. Prej ko kupiš, lahko pokusiš s prsti, potem ti ga pa umazana žena nadeva na krožnik. Če ga hočeš elegantno po jutrovem povžiti, stoj, vzemi lesen krožnik v levo roko,

glavo povzdigni, usta na kviško odpri, z desnico delaj male in velike krogle iz riža, katere potem počasi povzdigneš in doli v odprta usta spuščaš. Zanimala sta me nekje na deželi dva moža, ki sta neprestano v taktu semtertje zbijala na dolgi vrvi obešen poln kozji meh. Reklo se mi je, da delata surovo maslo (puter).

Grozdje prihaja najprvo o binkošnih iz Haife pri Karmelu, potem iz Hebrona in Betlehemske okolice. Tako nam je tudi umevno, kako so morali judje govoriti zaničljivo o apostolih na binkošni praznik, da so polni novega vina (»musto pleni«). Mohamedanom vera prepoveda piti vino, zato ga tudi ne delajo, tem več pa uživajo grozdja. Kar jim ga pa preostaja, prodajajo ga jako po ceni kristjanom, ki napravljajo vino. Domača ta kapljica je sladka, okusna in močna, čudovito finega duha pa je posebno starina, kakor sem se sam prepričal v kleti sredi vinogradov gostoljubnega župana Betlehemskega, Abu-Fehl, vrlega katoličana. V dolini Saronski ob morju pri Jaffi začeli so templerji*, najnovejša protestantska sekta, saditi tudi izabelo, ki radi svojega malo kislega okusa, ki manjka domačim vinom, daje jako priljubljeno vinsko kapljico.

(Dalje prih.)

Smešnica. Iz šole: Učitelj: »Jurček! Ko bi bil ti že velik, tolikšen, kakor sem jaz, pa bi imel dve tisoč goldinarjev, kupil bi si pa za sedem tisoč goldinarjev zemljišča, kaj bi še potreboval?«

Jurček: »Potreboval bi bogato ženo!«

Razne stvari.

(Svitla cesarica.) Sinoči se je peljala svitla cesarica na južni železnici skozi Maribor, Ljubljano v Trst ter se odpelje iz Trsta na otok Krk, kjer ostane tje do božiča. Ondi ima novo palačo, ker ji tamošnje podnebje dobro služi.

(Okr. odbor.) Pri okrajnem zastopu v Slov. Bistrici so v odbor voljeni ti-le gg.: Anton Hajšek, dekan v Slov. Bistrici, načelnik, dr. Vrban Lemež, odvetnik v Slov. Bistrici, njegov namestnik, Karol Hrastnik, župan na Sp. Polskavi, Jožef Korošec, župan v Studenicah, Karol Adelstein, mestjan v Slov. Bistrici, Ljudevik Kresnik, župan v Črešnjevcih in Albert Stiger, trgovec v Slov. Bistrici.

(Imenovanje.) Naš rojak iz Črešnjevca, g. Miha Papež je postal komisar pri c. kr. policiji v Gradci, g. Jože Intras, domobranski narednik v Gelji, pa je dobil srebrni križec s krono za zasluge.

(Premeščenje.) Gosp. Kazimir Bratkovič, c. kr. notar v Trebnjem, preseli se na enako mesto v Rogatec.

(Društveno.) Podružnica šulvereina v Šoštanji je umrla, isto tako strelno društvo v Slov. Gradci. Obe ste bili nemški, toda Nemcev niste imeli, da bi plačevali udnino.

(Volitev.) V okr. odboru v Šoštanji so vsled volitve dne 28. novembra ti-le gg.: Načelnik Ivan Vošnjak, trgovec v Šoštanji; njegov namestnik Fr. Skubic, zdravnik v Vitanji; K. Skaza, Fr. Vošnjak, J. Scharner, Fr. Rojko in Martin Pirtovšek, odborniki.

(Umor.) V noči 20. novembra je hlapec T. Muršek napadel na dvorišči graščine Freisteinske pri Sp. Polskavi kočarja Antona Einfalta ter ga je s »šičkom« tako obdelal, da je Einfalt v malih trenutkih umrl. — Zločinca so djali že »pod ključe«.

* Po njihovem mnenju je vsaki človek tempelj Božji in ne potrebujejo zidanih hiš Božjih.

(Oznaniilo.) Osnovni občni zbor društva slovenskih zasebnih uradnikov v Celju vršil se bude dne 8. decembra t. l. ob 2 uri popoldne v prostorih narodne čitalnice (Hotel Straus) v Celju z naslednjim dnevnim redom: 1. Odobrenje društvenih pravil. 2. Volitev osnivalnega odbora. 3. Sprejem in vpisovanje udov in 4. Razni nasveti. Na obilno udeležbo vabi vse gg. tovariše začasni osnivalni odbor.

(Samomor.) Uno nedeljo se je ustrelil J. Hudolin, lovec grashčine v Šmariji. V istem tednu pa je skočila neka 20 let stara deklina v Savinjo — zaradi nesrečne ljubezni.

(Obsodba.) Pri c. kr. okrožni sodnji v Celji je dobila M. Volavšek, 72 let stara beračica iz Gornje Hudinje, 4 leta ječe, ker je užgala Rakušev kozolec iz jeze, da ni dobila od občine miloščine. — Ana Horvat, kočarica v Dragotincah, pa je porodila otroka v Korošcevi hosti, ter ga je takoj zakopala, vendar je porotniki niso izpoznali za krivo, kajti mogoče, da je bil otrok mrtev prišel na svet.

(Mašna obleka.) Čč. sestre Magdalenke v Studenicah so napravile za cerkev Sv. Križa v Poličanah vso mašno opravo, kar se je pri velikih sv. mašah potrebuje. Oblika je ukusna in cena jako nizka.

(Veselica.) Pri g. Hausenbichlerji v Žalci se vrši v nedeljo veselica na korist šolski mladini. Na vsopredu je petje in šaljiva igra: Eno uro doktor. Začetek je ob 7. uri zvečer, vstopnina od enega do pol goldinarja.

(Izneverjenje.) Alojzij Toš, uradnik pri c. kr. okr. sodnji na Ptuj, je izneveril sodnijskega denarja ter je dobil za to stiri leta težke ječe in dobi še vsak mesec po vrhu posta.

(Izseljevanje.) Neki laški agentje delajo z vso silo tudi na naše ljudstvo ter ga vabijo, naj se izselijo

ljudje v Brazilijo. Več delalcev na Koroškem kolodvoru v Mariboru se je dalo zapeljati, da so zapustili gotov zaslužek ter so šli iskat si sreče v neznanem svetu. Teško, da jih ondi čaka.

(Obsodba.) Pri c. kr. okrožni sodnji v Celji so obsodili K. Weissa, kočarja v Podovi na Dr. polji, k smrti na vislice. Mož je 44 let star ter je svojo ženo v gošči pri Slivnici umoril, naj bi se oženil z neko vlačugo, do katere ga je »srce« vleklo.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali čč. gg. Jakob Canjkar, mestni župnik v Ormoži, Vilibald Venedig, župnik v Središči in M. Meško, župnik na Kapeli, vsak po 5 gl. Č. g. Matej Strakelj, kaplan v Šentilji v slov. gor. in g. J. Kurnik, hišinja v Mariboru, po 2 gl. Na ženitbi Škamlecevi v Šentilji se je v isti namen nabralo 15 gl. 30 kr.

(Žganje.) V noči od petka na soboto je v Peklu pri Poličanah zmrznil Jarnej Lorgar, doma v Ponikvi. Nesrečnež se je bil žganja prenapil ter je obležal za cesto.

(Za društvo duhovnikov) vplačali so meseca novembra čč. gg.: Neimenovan 200 fl. Neimenovan 100 fl. Kacičnik Gasp. 22 fl. (ustn. dpl. in letn. do l. 1895). Lekše Fr. 2 fl., Sušnik Janez (letn. pl. do l. 1894), Marinič Jakob in Cerjak Fr. po 11 fl. (letn. pl. do l. 1895), Vidovič Jakob po 11 fl., Šoba Al. 2 fl. (letn. pl. do l. 1894), Štrakl Mat. 1 fl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Rudolf Raketelj, doslej provizor v Dohjem, pride za kaplana v Čadram.

Loterijske številke.

Trst 26. novembra 1892:	81, 41, 7, 21, 4
Linc „ „	4, 65, 44, 49, 30

Zavarovalno društvo „Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v Gradci Radetzkystrasse 1. 20-26

priporoča se vsem katoličanom, kateri nameravajo složnost na gospodarstvenem polju. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju, nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim in občinskim predstojnikom zavarovanje zvonov proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Podučiteljske službe.

V šolskem okraju Ljutomerskem so podučiteljske službe na dvorazrednih ljudskih šolah v Cezanjevcih (4. pl. vrsta) in na Cvenu (3. plač. vrsta) spraznjene. Podelenje je stalno.

Nemškega in slovenskega jezika popolnoma zmožni prositelji naj vložijo svoje prošnje do 1. januarja 1893 pri dotičnih krajinah šolskih svetih. 2-2

Okrajni šolski svet v Ljutomeru, dne 17. novembra 1892.

V najem se daje

v Podčetrtju (W.-Landsberg) s 1. januarjem 1893 prilicno poslopje za trgovino z mešanim blagom. Več pov. tamočni župnik gosp. J. Gršak. 3-3

„Čvetero Božičnih pesem“,

za solospve meš. zb. in spremljanjem orgelj. zložil Ig. Hladnik op. 18., prodaja „Katol. bukvarna“ v Ljubljani in J. Kraje v Novem mestu. Cena 40 kr. 2-3

Prostovoljna dražba.

Na prošnjo dedičev po gospodu Andreju Tschernitschek in gospi Helene Tschernitschek vrši se dne 16. decembra 1892 predpoldan od 11.—12. ure pri c. kr. sodnji v Mariboru desn. dr. br. prostovoljna dražba zemljišč vložne št. 226 in 234 kat. občine Sv. Magdalene.

Le-ti hišni posestvi hiš. št. 59 in 61 v Tržaški ulici izključeta se za 14.463 gl. 80 kr., oziroma 7000 gl. ter se pod to vrednostjo ne oddate.

Na dalje se vrši na prošnjo istih oseb dne 23. decembra 1892 predpoldan od 11.—12. ure pri c. kr. sodnji Maribor, lev. dr. br. prostovoljna dražba zemljišča vložne št. 777 štajarske dež. table (poprej Serschutz-ov bram hšt. 18, Angasse in št. 41 Mühlgasse) v Mariboru. Le-to hišno posestvo se izključuje za cenilno vrednost 9350 gl. ter se pod to ceno ne odda.

K tem prostovoljnim dražbam vabijo se kupci z opombo, da se morejo dražbeni pogoji in cenilni zapisniki pri c. kr. sodnjah Maribor lev. in desn. dravskega brega ali pri c. kr. notarju dr. Francu Radey uvideti. 1-3

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v rudečih štirivoglatih zavitek h **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podoba in ponyico.**

Ako se jej primesa nekoliko 27-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši in najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlož. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.